

ogsaa godt forstaae, at de ærede Forslagsstillere gjerne ville beholde, hvad de selv ligesom have staaet fæddere til. Jeg troer dog, at der er Noget, der taler for, at disse Forslag blive tagne tilbage; jeg troer, at Forhandlingerne om dem ikke ville give noget praktisk Udbytte, og det af den Grund, at der, saavidt jeg kan skønne, her i Salen er stor Majoritet for at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse, og det fordi det antages bestemt, at vi ikke ville kunne faae dette Lovforslag færdigt igjennem begge Thing, naar vi her begynde at vedtage Ændringsforslag dertil. Jeg finder mig endnu mere foranlediget, til at udtale dette efter de Uttringer, der ere faldne af den høit-ærede Indenrigsminister, idet han sagde, at der var en høi Grad af Sandsynlighed for, at Loven, naar den passerede dette Thing uforandret, ogsaa vilde passere det andet Thing uforandret.

Meier: De Bemærkninger, som først bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts anden Valgfreds (Tscherning), og som senere ere tiltraadte af flere ærede Talere og navnlig ogsaa af den sidste, kan jeg ikke tiltræde, og jeg har derfor ogsaa tilsladt mig deels at fremsætte Ændringsforslag, deels at deeltage i Fremføttelsen af saadanne, hvilke jeg nu skal tillade mig nærmere at motivere.

Det første Ændringsforslag, som jeg i For- ening med tvende andre Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at i det første Budium af § 3 skulle de 4 sidste Linier gaae ud fra Ordet „Folketingset“. Grunden, hvorfor jeg har foreslaaet dette, er ikke, fordi disse Ord indeholde en Censur, men fordi det forekommer mig, at der ligger noget Stødende deri. Der stiges nemlig: „at hvis de ikke i det foregaaende Kalenderaar have udredet deres Bidrag“; dette vilde alt- saa kunne fortolkes og anvendes saaledes, at hvis de stode til Rest med deres Bidrag, vilde man som en Følge deraf kunne udslette dem af Valglisten, og dette vilde da være noget ganske Nyt, saaledes at bruge Udelukkelse fra Valglisten som en Straf for Restance eller for ikke at have ydet det Bidrag, som man ellers skulde have ydet. Den Bestemmelse anvendes

heller ikke paa den anden Valgklasse, og jeg troer derfor, som sagt, at der ligger noget Stødende deri; det er derfor, jeg har foreslaaet, at disse Ord skulle gaae ud. Den Censur, som kan ligge deri, troer jeg ligger allerede i de foregaaende Linier, og derfor behøver man heller ikke af den Grund at fastholde dem, dersom blot ikke det ene Ord „deres“ havde staaet der, skulde jeg heller ikke have andraget paa, at disse Linier faldt bort.

Forinden jeg nu gaaer over til at omtale det andet Ændringsforslag, som staaer under 5 b, og som er det vigtigste af de Forslag, jeg har deeltaget i at stille, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle almindelige Betragtninger, hvorpaa jeg fornemmelig bygger de Ændringer; jeg ønsker ved Loven.

Jeg antager nemlig, at paa Landet er den vigtigste Interesse Agerdyrkningen, og om den dreie sig de andre Interesser og underordne sig den. Dernæst troer jeg for det Andet, at man ved et Lovforslag som det foreliggende, og overhovedet ved ethvert Lovforslag, bør slutte sig saa nær til det Bestaaende, som muligt.

Jeg vil ret ønske, at man vilde holde disse to Principer, hvorfra det ene mere angaaer Realiteten, og det andet nærmere Formaliteten, bestandigt for Øie under den nu forestaaende Discusston. Seer man nu hen til, hvorledes Lovforslaget, som det foreligger, har stillet sig hertil, og spørger man om, hvo der udgjør den agerdyrkende Klasse paa Landet, troer jeg for det Første, at man hertil fornemmelig maa henregne dem, som dyrke Jorden deels ved Haandkraft og deels ved Hjælp af Heste, alt- saa alle Landboere, som bestode fra 1 Td. Hartkorn opad til 7 à 8 Tdr. Hartkorn; gaaer man højere til dem, der eie 12 Tdr., kommer man over i en anden Klasse. Den Klasse, jeg her har omtalt, er saaledes fornemmelig den agerdyrkende Klasse, og tillige den, som efter det hidtil Bestaaende har været i Besiddelse af den Ret, at vælge Sogneforstandere; men nu gaaer Udkastet ud paa, for en stor Deel at berøve dem deres Valgret. Hvad Valgretten til den ene Halvdeel angaaer, skal den for Fremtiden dele den med Husemandene, og hvad den anden Halvdeel angaaer, skal den fremdeles